

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1

- בעניין:
1. אלמסגד גריוסוס צגטה
 2. גברגזיאבד בדיהוט קלה
 3. המוקד לפליטים ולמהגרים
 4. האגודה לזכויות האזרח בישראל
 5. ARDC מרכז לקידום פליטים אפריקאיי
 6. רופאים לזכויות אדם
 7. קו לעובד
 8. א.ס.ף ארגון סיוע לפליטים

העותרים

נגד

1. מדינת ישראל – משרד הפנים
2. רשות האוכלוסין וההגירה
3. היועץ המשפטי לממשלה
4. שר התחן

המשיבים

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

נוכחים:

ב"כ העותרים עו"ד ענת בן דור ועו"ד אלעד כהנא
ב"כ המשיבה עו"ד אורית קרץ ועו"ד אורית קוטב

פרוטוקול

עו"ד קרץ:

אני חוזרת ומצהירה כי אנוחנו מסכימים להציג בפני בית המשפט את התגובה החסויה שתכנו לצורך הדיון, את כל המסמכים החסויים שהוגשו לבית המשפט העליון במסגרת עתירה לגילוי ראיה וזאת לפנים משורת הדין על אף שהפסיקה קובעת שבמקרים שבהם ישנה החלטה הדוחה עתירה לגילוי ראיה, נהנה בעל החיסיון מתזקת החוקיות.

עו"ד בן דור:

לשאלת בית המשפט אני מסכימה כי בית המשפט יעיין בחומר החסוי.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל בריקאי

1 אבקש כי בית המשפט ישמע טיעונינו ובחתיאם יתייחס לשאלות שנבקש להציג בפניו עת יבחן את
2 החומר החסוי.
3 בפתח דבריי אבקש לציין כי אנחנו העברנו אל המשיבה בקשה לפרטים נוספים ביום 6.9.15 וקיבלנו
4 תשובות ביום 9.9.15.
5 אנחנו חוזרים על האמור בעתירה אני אתמקד בכמה נקודות: שאלת משפטית לגבי רף הראיה שנדרש
6 אנחנו מסכימים שהנטל על שכמנו אבל אנו רוצים לטעון לגבי מה הרף. אנחנו רוצים להפנות את
7 תשומת לב בית המשפט על כך שלא רק שלא מתקיימים התנאים שהציב היועץ המשפטי לממשלה
8 אלא שמתקיימת הפרתו של עיקרון אי הרוחק למקום סכנה לחיים ולחירות.
9 כאשר מציינים את מכלול הראיות שאנחנו הצגנו מול מה שהמשיבים ואנו כבר יודעים לגבי חבדיקות
10 שהם ערכו ותוצאותיהם, אנחנו חושבים שהמסקנה המתבקשת היא קבלת העתירה.
11 כאשר אני אומרת שאנו יודעים לגבי בדיקות שנערכו על ידי המשיבה אני מתכוונת לאותם דברים
12 ששמענו בישיבה הקודמת אודות השליח המיוחד, אודות המשלחות שיצאו, אודות הבקשה מהעוזבים
13 לחותיר פרטי קשר, אודות הניסיונות של הרשות להתקשר אליהם אחרי עזיבתם, הטלפון שמוסרים
14 לעוזבים ברשות החגירה. הכל כמנגנון חבדיקה של הרשות. הטענה תחיה כאשר אנו מסתכלים על
15 המנגנון ותוצאותיו כנגד החומר שהבאנו אין מנוס מהמסקנה שתנאים לא מתקיימים במדינה.
16 למשיבים יש תוכנית עזיבה מרצון שמתנהלת זמן ארוך מנובמבר 2013 לאחת המדינות ומפברואר
17 2014 לגבי מדינה שניה. מאוד חשוב לנו להבחיר לבית המשפט שהעתירה מתמקדת באותו הסדר
18 שהתחיל להיות מבוצע מסוף מרץ 2015 קרי ההחלטה של המשיבה לכלוא כל אדם שמסרב לצאת
19 מרצונו לאותן מדינות בהחרגה לגבי אותם מקרים שבקשה לקבלת מקלט שלהם נדחתה.
20 העניין שלנו מתחיל כשיש שלילה של חירות. אנו חושבים שעצם שלילת החירות חייב לשנות את
21 האיזונים ולכן העתירה. אין לנו עניין שבן אדם מחליט מרצונו החופשי לצאת לאיזה מדינה לא נגד זה
22 עתרנו. נקודת המוצא הנוספת שתשוב לשים לב זה שהמשיבים כל הזמן מדברים על שתי מדינות
23 שלישיות וגם בגטונים המספריים שהם מביאים לטעמנו לא מספיק מבחינים בין שתי המדינות.
24 האבחנה הזאת לטעמנו היא קריטית כי שני העותרים שלנו נדרשו לצאת למדינה מסוימת. אני ארשה
25 לעצמי לומר כי הם נדרשו לצאת לרואנדה ולכן כל מידע שיש עם החומר החסוי או בכתב התשובה אני
26 מפנה לטעמים 100, 102 כשהמשיבה לא עושה אבחנה, ללא האבחנה על איזה מדינה אנחנו מדברים
27 קשה לטעמי בלתי אפשרי לגזור מסקנות על התיק שלנו.
28 כפי שכתב המשפט ציין אנחנו עשינו מאמץ לאור המגט חומר שנגלה אלינו שידענו שנעשתה בדיקה
29 במאי אנחנו במיוחד חיפשנו אנשים שיצאו מיוני עד אוגוסט, רצינו את המידע העדכני ביותר.
30

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

- 1 אני מבקשת להתייחס להחלטתה של כב' השופטת ברון שאכן דחתה את העתירה שלנו לגילוי ראיה,
2 אבל אני חושבת שלצד הקביעה שיש בה לפגוע ביחסי החוץ, אומרת כב' השופטת ברון דברים חשובים
3 לגבי ההליך הזה והם שחושבת השופטת שאנחנו יכולים להתמודד עם הראיות שהבאנו.
4
5 השאלה של רף ההוכחה הנדרש לטעמנו היא שאלה קריטית כי אנחנו מסכימים עם המשיבים שהנטל
6 עלינו אבל עמדנו בנטל והנטל הוא גטל מופחת, הוא אפילו לא ברמה של מאזן הצטברויות.
7 נקודת המוצא היא בדיני הפליטים שכאשר אדם טוען לאיזה סכנה במדינה מסוימת, חרף הוא נמוך
8 ונהוג לצטט את בית המשפט העליון בפרשה שידועה כקרוזוזה פונסקה. אומר בית המשפט העליון של
9 אר"ח"ב די בהסתברות של 1 ל-10 להתרחשות הסכנה כדי למנוע החזרתו של אדם לאותו מקום שטוען
10 שתתרחש הסכנה.
11 העיקרון של רף נמוך אומץ בפסיקה שלנו ואני מפנה ע"מ 8870/11 גונזלס נ' משרד הפנים מיום
12 25.4.13, אני מפנה לפסקה 17 לפסק הדין.
13 עת"מ מרכז 3415-05-10 הרנדס נ' משרד הפנים מיום 14.8.11 אני מפנה לפסקה 32.
14 על פסק הדין הוגש ערעור ע"מ 7126/11 הערעור התקבל כי לא היתה תשתית עובדתית מספקת. בית
15 המשפט העליון לא התערב לגבי רף ההוכחה. הדיון שם נסוב סביב בקשת מקלט. אני ערה לכך שכאן
16 מדובר בנושא שאינו בקשות מקלט אלא בדיון על הרחקה מכוח עיקרון אי הרחקה. אבל כאשר בית
17 המשפט העליון נדרש לנושא של בקשה להרחקה כמו אצלנו מכוח עיקרון הכללי לא של מבקש מקלט,
18 אומרת השופטת נאור שצריך לעשות אנלוגיה מהרף הנמוך של דיני פליטים גם למקרה של הרחקה
19 לפי עיקרון אי הרחקה ואני מפנה את בית המשפט לע"מ 83/11 דיאלו מוחתם נ' מדינת ישראל מיום
20 24.6.13. השופט נאור מאזכרת את אותו פסק דין גונזלס.
21 לא רק הקשיים הראייתיים מנחים את בית המשפט אלא גם החשש מפני השלכת אפשרית של קביעה
22 מוטעית ש בית המשפט. מאחר ובתי המשפט ערים שאנו עוסקים בדיני נפשות.
23 אנו סבורים שברף זה עמדנו.
24
25 לעניין הסכנה – לגבי שליחתם של העותרים לרואנדה. אני מפנה לסעיף 122 לכתב התשובה, גם אם
26 מסתכלים על מכלול הראיות שהבאנו אין בהם שום עדות להפרת העיקרון של אי החזרה (NON
27 REFULMEN). זו קריאה שגויה של העיקרון שכן הוא מדבר לא רק על סכנה לחיים עקב הגירוש
28 אלא גם סכנת לחירות. אני מפנה לפסק דין של השופט ברק בבג"צ 4702/94 אלטאי ואח' נ' משרד
29 הפנים.
30
31 מהעיקרון אל היישום הבאנו דיווח של נציבות האו"ם לפליטים שהוא גורם אובייקטיבי ואמין
32 שמאשר שהאנשים הבודדים הנציבות מצאה בסך הכל בעבר היו 4 אנשים שהיה אפשר לאתר, היום

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 זה 6 או 7, והם תלויים בנציבות לצורך שחרורם ממעצר. אני מפנה לנספח ע/48 ביקשנו לצרף אותו
2 עוד לפני הדיון הקודם. הוא נספח ה'.
3 אני מפנה למכתב מיום 12.7.15, אני מפנה לפסקה השנייה.
4 אנחנו רואים שוב במכתב העדכני שהוא מיום 8.9.15 בפסקה הראשונה אומרת הנציבות המצב לא
5 השתנה, בפסקה השנייה נאמר בסוף הפסקה המשרד היה גם ער לעוד 3 אריתראים במעצר בקיגאלי.
6 אנשים שעוזבים, עוזבים אחרי ששמו אותם במתחם שמתארים אותו כמלון עם שומר בכניסה
7 ואומרים להם אתה לא יוצא מכאן. זה סוג של הגבלת חירות.
8 המעצר הוא הפרה של עיקרון (NON REFULMEN) או יודעים מהשיטה שלנו כאשר אדם חסר
9 מעמד נוצר מרחף מעל המעצר הזה גם סיכון הוא חשש הוא הליך של תרחקה אפשרי. אני לא רוצה
10 לייחס למשיבים, האם מצפים שבסוף אחד העצורים האלה גם יגרש, אנחנו לא רוצים להגיע לשם.
11
12 העיקרון הופר ולמעלה מכך, כפי שעמד על זה בית המשפט, התנאים שהציב היועץ המשפטי
13 לממשלה לא מתקיימים.
14 אני מדברת על כך שהובטח אופק שהייה וחובטחה אפשרות לעבוד, וכשאנו מסתכלים על המכתבים
15 שנתיים לאנשים לפני שהם עוזבים והוגש עכשיו נוסח במסגרת הפרטים הנוספים, נאמר אתה תהיה
16 כמה ימים במלון ואחר כך מי שיקלוט אותך במדינות היעד יסדר לך ויזה. הדברים האלה לא
17 מתקיימים. אני חושבת שהעובדה שהבאנו כל כך הרבה מקורות ששונים זה מזה, יש לנו גם דו"ח של
18 ארגון זכויות אדם שיושב באוגנדה, יש לנו תווית דעת של פרופ' גליה צבר, יש לנו תצהירים שאנחנו
19 עצמנו נסענו והבאנו, יש לנו שני דיווחים של נציבות פליטים וכולם יוצרים את אותה התמונה.
20
21 טענת המשיבה כי המצהירים מטעמנו מלכתחילה לא התכוונו להישאר באותה מדינה שלישית וחיפשו
22 כל דרך לצאת ממנה, מהווה קריאה סלקטיבית ומעוותת של התצהירים שחובאו כי המשיבה מנסה
23 לייחס וללמוד מיני כוונות מאנשים בעוד שהם מתארים עובדות. הם מתארים אירועים השתלשלות
24 של דברים, וההשתלשלות היא כך כשאנחנו נחתים בקיגאלי מתכה לנו אדם ובה אין הפתעה כי
25 המשיבה אמרה שיהיה מישהו שיקלוט אותם. האדם שחופקד לקלוט אותם זה סמכות. האיש הזה
26 לוקח מסמכים, הוא נחזה להיות אדם רשמי. שמו אותם במרכז סגור ומרגע שהם במרכז סגור הם
27 מתארים רציתי לצאת החוצה והשומר אסור לך לצאת, רצו לטלפן ואין אפשרות לגשת לאינטרנט ולא
28 לטלפון. היו שנים שרצו להישאר ברואנדה. מה אמרו להם אותם אנשים בעלי הסמכות שקלטו אותם,
29 אותו אדם אמר לו אתה יכול להישאר אבל אתה לא תצא מהמלון הזה ואתה תחייב המלון הזה עד
30 היום שאתה תסכים לעזוב לאוגנדה. המדובר באוכלוסייה מוחלשת, הם מגיעים למדינה שאין להם
31 שום קשר, אותו אדם אומר להם לא תהיה וזה, לא תהיה עבודה ושם צריכים לצאת אז הם יוצאים.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

- 1 המשיבה מתייחסת לאחד המצהירים שציין ערב עויבתו את הארץ כי הוא מתכנן להגיע לשוויץ. האיש
2 הזה הדבר האחרון שהוא רוצה זה להסתבך בתציית גבולות שלא כחוק משום שהוא ממתין לאישור
3 מחדש בשוויץ. אילו היתה לו אפשרות לשבת ברואנדה, הוא היה מחכה לאיחוד משפחות בשוויץ ונדן
4 חמתנה לכך ברואנדה. בפועל הוא יושב היום בקמפאלה, אוגנדה.
5 המציאות כפי שעולה ממגוון הדוחות לרבות הדו"ח החדש שאנשים לא מועמדים בפני ברירה בניגוד
6 למת שאמרה המשיבה. לא אומרים לחם אתם יכולים ללכת מחר למשרד הפנים לקבל ויזה. להיפך,
7 אותו אדם שמקבל אותם אומר לחם אתם תשבו פה.
8
9 אנחנו נפגשנו עם אותם מצהירים באוגנדה ולא ברואנדה משום שידענו על סמך הביקור המקדים של
10 פרופי צבר, היא נסעה לרואנדה כדי לראיין את אותם אנשים שעזבו את ישראל והיא לא פגשה אף
11 אחד. גם נציבות האוס לפליטים אומרת לנו.
12
13 אני מבקשת להתייחס לסעיף 131 לכתב התשובה – יש התעלמות מהחוליה הקודמת לכך והיא שעזבו
14 את רואנדה אחרי שהבטחות שניתנו להם לגבי מעמד ואופק שהייה ואשרת עבודה, כל ההבטחות
15 האלה לא התקיימו.
16
17 אנחנו טוענים שיש לנו הוכחות על החפזה של (NON REFULMEN) אסור לגרש אדם למצב שבו
18 הוא נתון למעצרים חוזרים ונשים או לחשש ממעצרים או לחשש מגירוש, ותנאים שהיועץ המשפטי
19 הציב לא מתקיימים. כל זה בזה לב לרף הנדרש.
20
21 לדברים של המשיבים לגבי הראיות שלנו – התחושה שמתקבלת מהתגובה של חברתי שבמקום
22 להתמודד עם המציאות המאוד מאוד מטרידה שעולה מכל הדוחות שהבאנו, המשיבים יצאו למן מסע
23 לקעקע כל חוליה בנפרד בכל מיני טענות וכנקודת מוצא לבחינת הראיות צריך לזכור שאנחנו בהליך
24 מנהלי והראיות צריכות לעמוד ברף של ראיה מנהלית. זאנו סבורים כי הן עומדות בכך.
25
26 הרבה כעס אצל המשיבים על חוות הדעת של פרופי צבר. אני מפנה לסעיף 106 לתגובה המייחסת לה
27 כי לא פגשה את האנשים שהיא אומרת שהיא פגשה. אין מדובר בטענות ראיות.
28 פרופי צבר הינה אדם מכובד וראוי והיא זכתה בהרבה פרסים, היא היתה ראש החוג ללימודי אפריקה
29 באוניברסיטת תל אביב והיא כותבת בהערת שוליים 2 חוות הדעת שלה, נספח ע/27 שהשיטה
30 האיכותנית שמנחה אותה משמע ראיונות עומק שנערכים עם האנשים, זה היום השיטה המובילה
31 בחקר ההגירה וזה לצד שיטות מחקר כמותיות.
32

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עתי"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

- 1 הראיות לכאורה שמביאים המשיבים לא שונים משלנו. באים לבית המשפט ואומרים דיברנו עם 52
2 אנשים, זה לא אנונימי זה חרבה פחות מפורט ומעמיק ממה שאנחנו עשינו. גם כשהבאנו תצהירי עדות
3 ראשית אומרים שיש פגמים. התחושה שיש התייחסות שמבקשת לקעקע את התשתית מבלי להתייחס
4 למחנות שלה.
5
6 לגבי המידע מנגנון הבדיקה שהמשיבים מקיימים על גורלם של האנשים שיוצאים – כנקודת מוצא
7 חשוב לשים לב שהבדיקות נעשו רק אחרי שאנחנו התרענו במכתבים שלנו מראשית אפריל שמשחו
8 לא בסדר, המציאות היא לא כפי שמבטיחים. היתה פה החלטה לכלוא אנשים שמסרבים לצאת עוד
9 לפני שבדקו מה קורה במדינות היעד. מעבר לזה כמסתכלים על הבדיקות מה שמאתרים לנו בסעיף
10 100-102, אני חושב שזה מדאיג, כי אנחנו יודעים למשל שסוף אפריל עד סוף אוגוסט יצאו 1103
11 אנשים. מדוחות המשיבה שהם ניסו ליצור קשר טלפוני עם 133, כנראה שהם נוקטים בשאלה מדגמית.
12 אחר כך מסתבר שמתוך העשירית שאליהם מתקשרים ואגב מדובר באנשים שיצאו לשתני מדינות.
13
14 הנתון שבו נאמר שמתוך ה-163 שאליהם התקשרו רק 52 השיבו אנחנו חושבים שיש בעיה שמתוך
15 עשירית של אותם אנשים שמתקשרים הם משיבים. איפה כל האחרים, על רקע זה שנאמר שיש אופק
16 שהייה והכל מסודר ויש ויזות, בפרטים הנוספים אומרים המשיבים אנחנו לא יודעים כמה אנשים
17 נשארו במדינה הזו או הזו. אומרים ש-48 לא דיווחו על בעיות מיוחדות. למשל השאלה האם כשאדם
18 נוצר לטיעמו זו בעיה מיוחדת, אני לא יודעת אם המשיבים רואים אותה ככזו.
19 השורה התחתונה אני לחושבת שאפשר להסיק את המסקנות שהמשיבים מבקשים על רקע נתונים
20 אלו. אין תצהיר של פקיד שדיבר איתם.
21
22 לגבי המשלחות שיצאו אנו מבינים תבוקר מהפרטים הנוספים שקיבלנו מהמשיבה שאנשי המשלחות
23 נפגשו עם מורחקים שהובאו בפניהם על ידי אותם נציגי רשויות באותה מדינה. אני רוצה להציע
24 שיתכן שגם הרשויות האלה במדינות היעד היה אינטרס, הם הביאו את אותם המישה שנתנו להם
25 מעמד.
26
27 רצינו לדעת אם אין חלילה לחץ על האנשים להשיב בצורה מסוימת, התשובה שקיבלנו שהנציגים ישבו
28 רק בחלק מהשיחות שניהלו חברי המשלחת עם אותם עוזבים מרצון.
29 אני מפנה לסעיף 11 למכתב העדכני של נציבות האו"ם לפליטים מיום 8.9.15 שמציין שכאשר לנציבות
30 יש מידע מטריד אודות מה שנעשה ב-א' או ב-ר' היא מגיעה למשיבים. הנציבות ממלאה את תפקידה
31 כגורם מפקח ומתריע בפני המשיבה.

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עו"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1 שאלנו בפרטים הנוספים איזה מעשה בדיוק עושים העותרים שמכשיל את המהלך הם לא נדרשו
 2 לעשות שום דבר זולת לומר אני מסכים.
 3 שאלתנו מה שיתוף הפעולה שנדרש ממנו. יש לנו תחושה שהם נדרשים למשהו אחר.
 4 אם המשיבה חושבת שהיא מצאה להם מקום בטוח, ברגיל יש למדינה אמצעים לשים אנשים במטוס
 5 ולשלוח. המדינה לא עושה את זה וכששאלנו מדוע היא לא עושה את זה אמרו שזה חסוי. הלב של
 6 העניין שמנסים על ידי המנעזר לחלץ הסכמה למשהו שלטעמנו בנסיבות הנוכחיות אי אפשר להסכים
 7 לו. כשאומרת חברתי שנותנים להם מידע מאוד מפורט, לטעמי אין באותו מסמך את מה שאני מצפה
 8 כמו נתונים אודות ויזה שתינתן, לכמה זמן, זכויות, למי אני פונה במקרה שיש הפרה.
 9 אנחנו חושבים שיש פגיעה בזכויות אדם.
 10 אשר להסדרים שנתנו עם אותם מדינות, האם המדינה מדווחת כמה אשרות היא נתנה, אופק
 11 שחייה, אני מניחה שבית המשפט יתן לכל הדברים הללו את הדעת.

בית המשפט יוצא להפסקה כדי לקיים ישיבה במעמד צד אחד עם ב"כ המשיבה לעיון בחומר החסוי.

לאחר הפסקה:

17 **עו"ד קרץ:**
 18 אנחנו נבקש לקיים דיון המשך במעמד צד אחד מוקדם ככל שניתן כשבהמשכו נבקש להשמיע דברנו
 19 בדיון פתוח.
 20 נבקש לקבל את פסקי הדין שחברתי הפנתה אליהם במהלך טיעוניה.

עו"ד בן דור:

23 אני אבקש שבית המשפט יאפשר לגבי שרון הראל מטעם נציגות האו"ם לפליטים לומר מספר מילים
 24 ברשות בית המשפט נזאת נוכח השאלות שהועלו במהלך הדיון על ידי בית המשפט.

עו"ד קרץ:

27 אנו מתנגדים לשמיעת נציגי האו"ם לפליטים במסגרת הדיון כאן. נציבות האו"ם אינו צד לעתירה.

29
30
31
32
33
34
35

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1
2
3
4
5
6
7
8

החלטת

ראיתי לנכון לאפשר לגבי הראל נציגה מטעם נציבות האו"ם לפליטים לומר מספר דברים נוכח השאלות שהועלו במהלך הדיון.
ניתנה וחודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.

רחל ברקאי, שופטת

9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

הגב' הראל:

לגבי המעורבות של הנציבות בנושא פיקוח המחלף לטענתנו המתקיים ברואנדה, הסוגיה הועלתה מספר פעמים על ידי הנציבות הן בפגישות והן בתכתובות בין השאר אחת התכתובות המוקדמות. נציבות האו"ם ביקשה להיות מעורבת, ביקשה להיות לסייע לבנות כלים שבאמצעותם ניתן יהיה לפקח או לתאם. ברוב המקרים לא נענו לפנייה הזו. אחת ההצעות היו להצטרף למשלחת לרואנדה כחלק מפיקוח.
לגבי המשרד שלנו ברואנדה, מספר פעמים ניסו לבקר באותו מרכז קליטה ולהבנתנו בתי המלון התחלפו, זה לא אותו מבנה שבו שוכנו האנשים, לכן היה קשה לעקוב באיזה מלון מדובר.

עו"ד קרצ:

אנו סבורים שאין מקום למעורבות של נציבות האו"ם לפליטים. המחלף הוא מחלף שהמדינה נקטה והיא אחראית לו והיא מבקרת אותו כפי שאמרנו.

החלטת

לבקשת המשיבה אני דוחה את המשך הדיון בפני ליום 12.10.15 שעה 12:00.
עו"ד בן דוד תמציא לבית המשפט וכן לצד שכנגד עותק מן הפסיקה עליה הסתמכה במהלך הדיון וזאת תוך 7 ימים מהיום.
ניתנה וחודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.

רחל ברקאי, שופטת

27

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עתי"מ 5126-07-15
09 ספטמבר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע
בפני כב' השופטת רחל ברקאי

חוקלד על ידי בת שבע אביגל

1